

GATE

Archaeology

Verslag van Resultaten

Bureauonderzoek
2017G209

Nieuwpoort
Pieter Deswartelaan

Jasmine Cryns

Pieter Laloo

Sander Van De Velde

Ghent Archaeological Team bv
Venecolaan 52M
9880 Aalter

Colofon

Project:
2017G209 [BO]

Uitvoerder:
GHENT ARCHAEOLOGICAL TEAM bv [GATE]
Pieter Laloo; Sander Van De Velde

© 2021 - GHENT ARCHAEOLOGICAL TEAM bv
Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd of
aangepast worden, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar
gemaakt worden onder enige vorm of wijze ook,
elektronisch, mechanisch, door fotokopie, zonder
toestemming van Ghent Archaeological Team bv.

Inhoudstafel

Colofon	i
Inleiding	iii

VERSLAG VAN RESULTATEN

1. Bureauonderzoek [BO]	1
1.1 Beschrijvend gedeelte	1
1.1.1 Administratieve gegevens	1
1.1.2 Archeologische voorkennis	3
1.1.3 De onderzoeksopdracht	3
1.1.4 Werkwijze en strategie van het vooronderzoek fase BO	7
1.2 Assessment	8
1.2.1 Landschappelijke situatie (Figuur 7-8)	8
1.2.2 Historisch-cartografische situering (Figuur 9)	10
1.2.3 Archeologische aanvulling (Figuur 10)	13
1.2.4 Verwachting na bureaustudie	14

Bibliografie	iv
Bijlage	v

Inleiding

De initiatiefnemer plant de herinrichting van een terrein gelegen ter hoogte van de Pieter Deswartelaan in Nieuwpoort, prov. West-Vlaanderen. De als plangebied gemarkeerde oppervlakte overschrijdt drempelwaarden opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet. Het projectgebied bevindt zich niet in een vastgestelde, erkende archeologische zone, noch in een landschappelijke zone waar geen archeologie meer te verwachten valt. Hierdoor moet een archeologienota worden opgesteld.

De initiatiefnemer stelde reeds in 2017 GATE aan om de nodige onderzoekstappen te nemen. Het resultaat is een door het Agentschap Onroerend Erfgoed onderschreven archeologienota [OE-id. 4653]. De gemaakte studie heeft betrekking op de totale omgevingsaanvraag.

Momenteel zijn de plannen wat gewijzigd en worden er gefaseerd enkele omgevingsvergunningen aangevraagd. Dit document vergezelt de eerste van drie ontwikkelingsfasen. Hierin voorziet planvorming de sloop van één bestaand pand ter hoogte van huisnummer 101 aan de Pieter Deswartelaan.

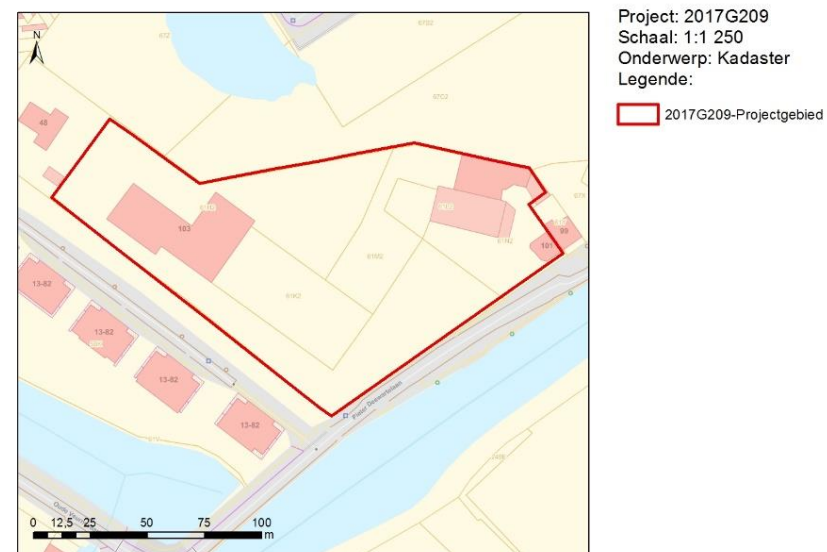
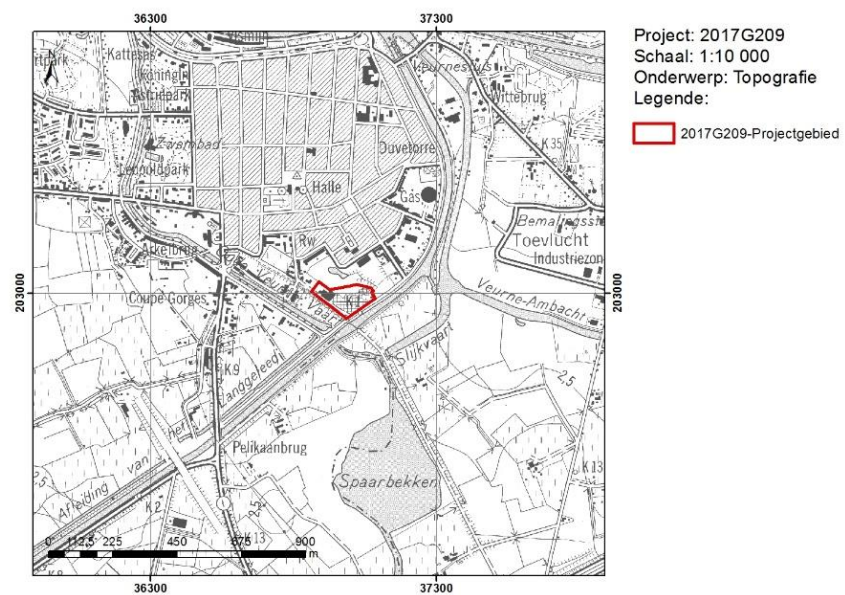
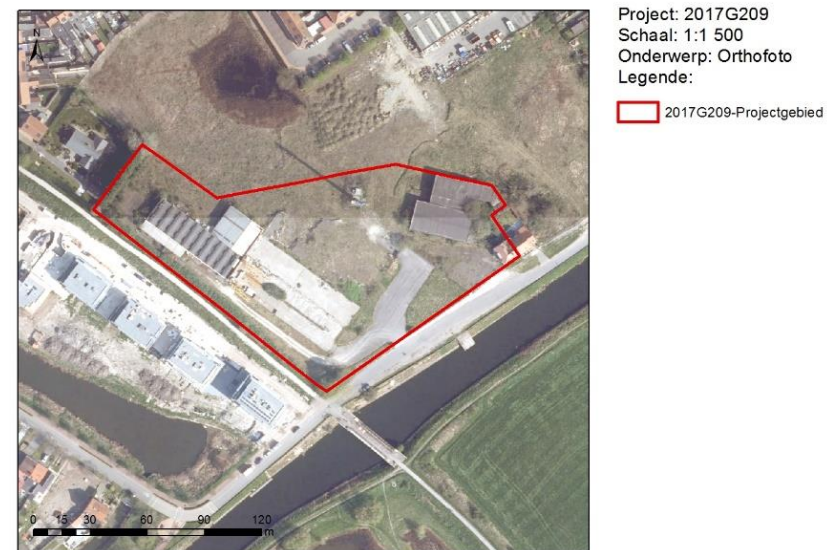
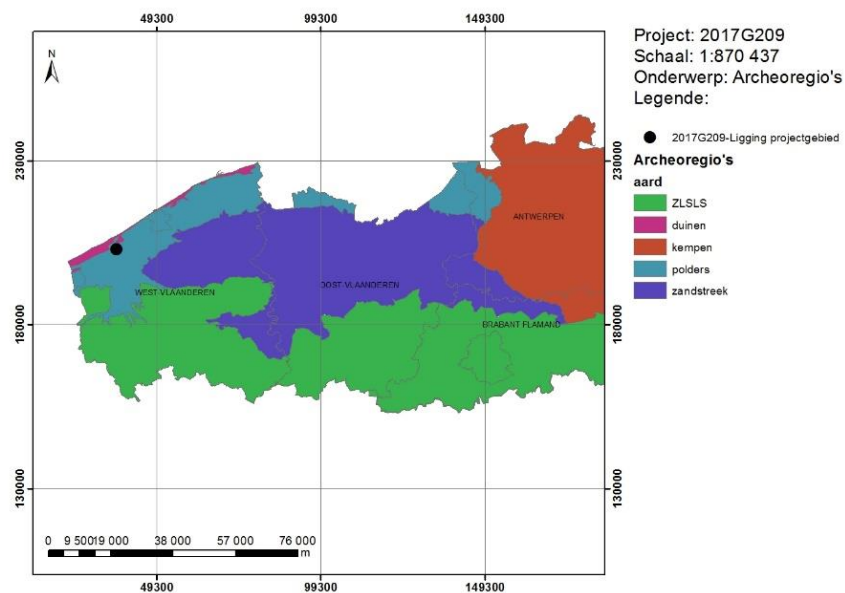
VERSLAG VAN RESULTATEN

1. Bureauonderzoek [BO]

1.1 Beschrijvend gedeelte

1.1.1 Administratieve gegevens

Projectcode vooronderzoek	2017G209	
Wettelijk depot	Nvt.	
Erkend archeoloog	GATE [OE/ERK/Archeoloog/2015/00074]	
Bounding box	X	Y
	36947.828	203109.420
	37017.445	202887.170
Begin- en einddatum bureauonderzoek	30/09/2021	
Zoektermen Inventaris Onroerend Erfgoed	Bureauonderzoek	
Geografische situering [Fig. 1]	Het projectgebied bevindt zich in de vastgestelde archeologische zone van de historische stadskern van Nieuwpoort [OE-id.140009]. Verder zijn geen zones aangeduid waar geen archeologisch erfgoed meer te verwachten valt. Het onderzoeksgebied situeert zich net ten zuiden van de historische stadskern van de kustgemeente Nieuwpoort en maakt deel uit van het arrondissement Veurne (West-Vlaanderen). Het plangebied ligt in de hoek tussen de Oude Veurnevaart en het kanaal Plassendale-Duinkerke, tussen de Pieter Deswartelaan en de Rijkswachtstraat. Kadastraal: <i>Nieuwpoort-Afdeling Sectie A-Percelen: 61H2, 61K2, 61M2, 61N2</i>	
Overzicht bodemingrepen [Fig. 2-3]		

Figuur 1: Situering plangebied t.a.v. litho-pedologische regio's, topografische kaart, orthofotomozaïek, en actueel kadaster (© AGIV, NGI)

1.1.2 Archeologische voorkennis

Er hebben nog geen archeologische prospecties, of opgravingen plaats gehad langsheen/ binnen het projectgebied.

1.1.3 De onderzoeksopdracht

1.1.3.1 Vraagstelling met betrekking tot het onderzochte gebied

"Het archeologisch vooronderzoek beoogt vast te stellen of er een archeologische site aanwezig is op een terrein, wat de karakteristieken en de bewaringstoestand van deze site zijn, wat haar relatie is met het landschap, welke waarde ze heeft, en hoe ermee moet omgegaan worden in het kader van bodemingrepen en wetenschappelijk onderzoek." – CGP 4.0; p. 28

Op basis van verscheidene parameters, zoals de nog aanwezige erfgoedwaarden, de landschapshistoriek, topografie, geomorfologie, bodemgebruik, vegetatie, en ingreephistoriek, wordt een waardering van het archeologisch potentieel binnen het afgebakende projectgebied opgesteld. Hiertoe wordt een stapsgewijze onderzoeksprocedure doorlopen, waarbij de vraagstelling steeds teruggekoppeld wordt naar volgende kernpunten:

- Heeft het projectgebied archeologisch potentieel?
- Wat zijn de geplande ingrepen in functie van de werkzaamheden? Zullen de werken eventuele vindplaatsen bedreigen?
- Welke aspecten verdienen aandacht bij een eventueel [vervolg]onderzoek?

Hierbij maken we de noodzakelijke kanttekening dat aangedragen archeologische, en tot op zekere hoogte historische, contexten *strictu sensu* context scheppend zijn. Nooit kan uitgegaan worden van een directe causale relatie tussen naburige archeologische vindplaatsen en de kans op het treffen van archeologica binnen het projectgebied. De nadruk van advies ligt telkens op de assessment van de bewaringstoestand van mogelijke archeologische indices.

1.1.3.2 Randvoorwaarden

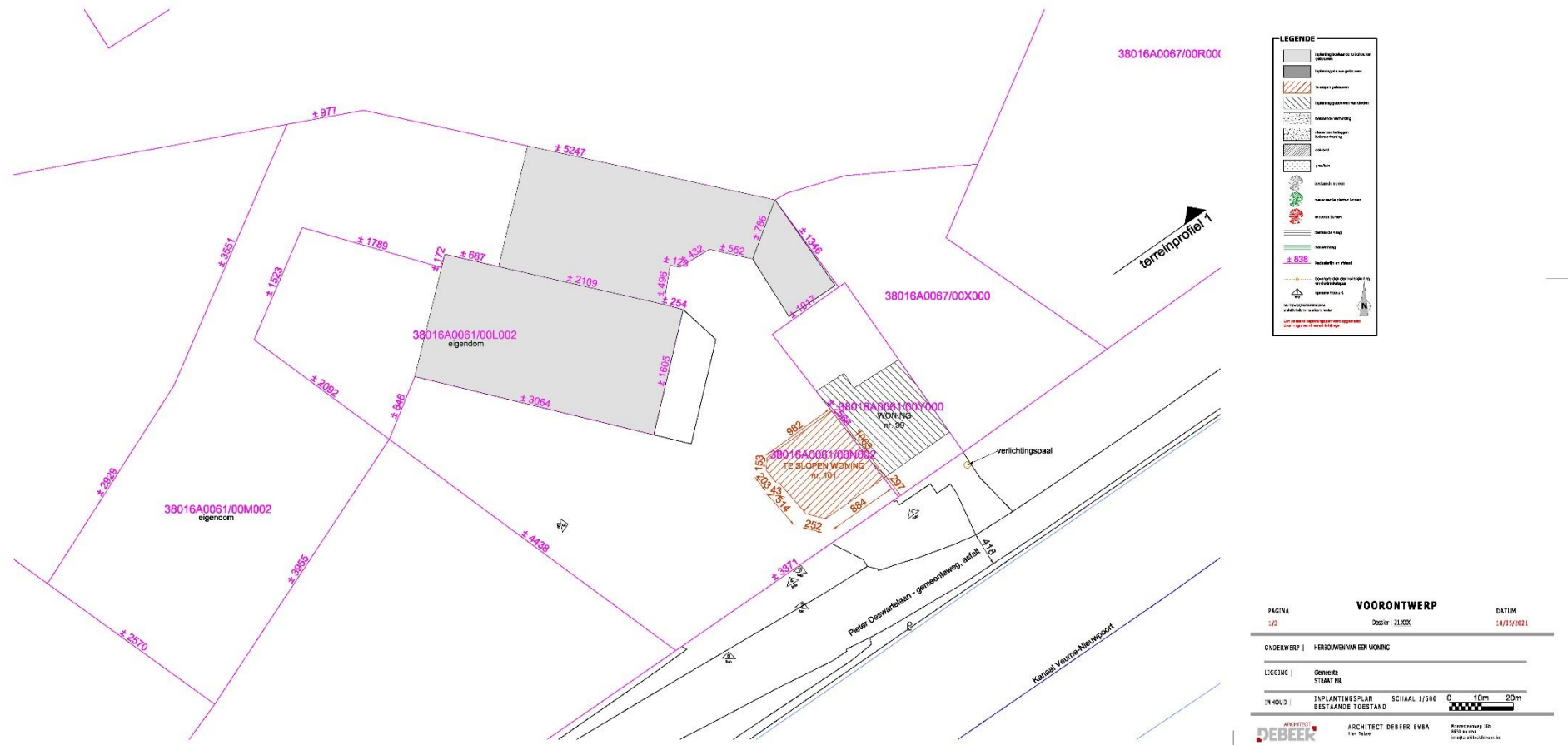
Nvt.

1.1.3.3 Beschrijving van de door de initiatiefnemer geplande werken en bodem-ingrepen

Het plangebied zal worden heringericht. De realisatie van het project is opgevat in drie in de tijd gescheiden fasen (en ook drie omgevingsvergunningsaanvragen):

De **eerste fase** behelst de sloop van een deel van de bestaande toestand. Met name de woning aanwezig op kad. perceel 61/N002 [Nieuwpoort afd. 1, Sectie A], ofwel de residentie langs de Pieter Deswartelaan met huisnummer 101 [Fig. 2-3].

De **tweede ontwikkelingsfase** behelst de sloop van infrastructuur aanwezig op kad. perceel 61/H002, ofwel huisnummer 103 langs de Pieter Deswartelaan. **Derde en laatste fase** betreft de oprichting van de uiteindelijke nieuwbouw.

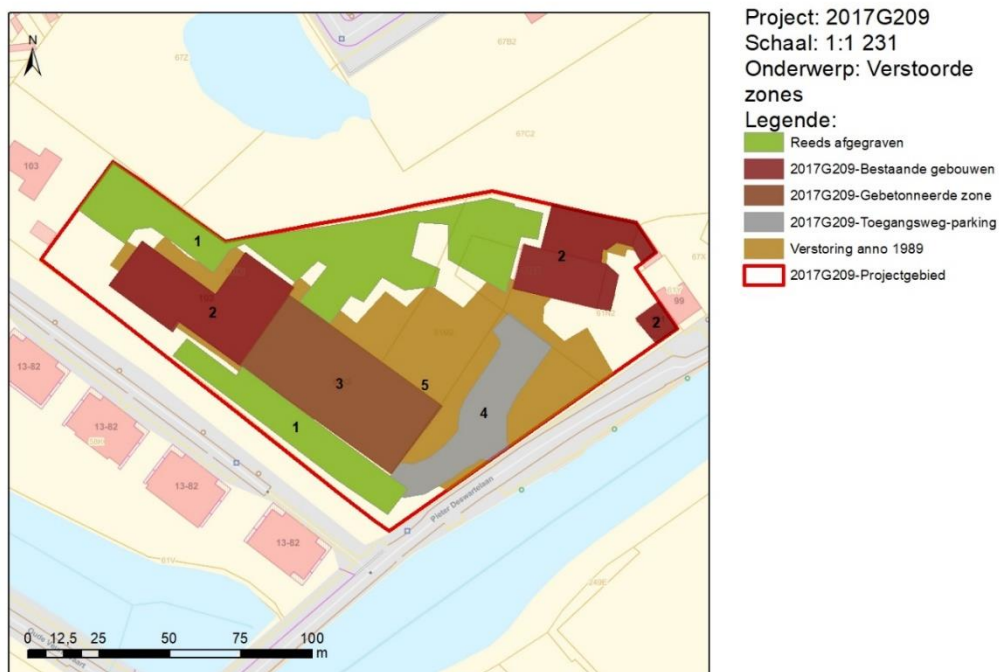
Figuur 2: sloopplan ontwikkelingfase 1 (© initiatiefnemer)

Figuur 3: Fotoreportage uitzicht Pieter Deswartelaan huisnummer 101 d.d. 2019-2021

De reeds verstoorte zones in het projectgebied zijn [Fig. 5]:

- Reeds afgegraven zone (0,28ha): Verstoringsdiepte: minstens tot 2,5m
- Nog bestaande gebouwen (0,24ha). Verstoringsdiepte: minstens 0,50m.
- Gebetonneerde zone (afgebroken hangar?) (0,19ha). Verstoringsdiepte: minstens 0,50m.
- Aanleg parking/toegangsweg (0,11ha). Verstoringsdiepte: minstens 0,50m.
- Afgebroken structuren, anno 1989 (0,82ha). Verstoringsdiepte: minstens 0,50m

Figuur 5: Overzicht geroerde bodems binnen de grenzen van het plangebied t.a.v. actueel kadaster

1.1.4 Werkwijze en strategie van het vooronderzoek fase BO

GATE werd aangesteld om deze archeologienota in de eerste plaats door middel van een bureauonderzoek op te maken. Dit bureauonderzoek werd uitgevoerd onder leiding van een erkend archeoloog van GATE. De aard van de werken werd tijdens het bureauonderzoek afgewogen tegen de voorhanden zijnde gegevens relevant voor het projectgebied op landschappelijk, historisch-cartografisch en archeologisch vlak.

De archeologienota werd digitaal opgemaakt middels Office- en Adobe-software. Het bijhorend kaartmateriaal werd aangemaakt in een GIS-omgeving. In die GIS werden de ontwerpplannen ingeladen en geprojecteerd ten opzichte van diverse kaartlagen die raadpleegbaar zijn op geopunt.be, dov.vlaanderen.be, geo.onroerenderfgoed.be, cartesius.be en de website van de centraal archeologische inventaris [CAI]¹. De

¹ De Centrale Archeologische Inventaris is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen en andere sites met erfgoedwaarde; onder dezelfde noemer verzamelen we alle opgestelde archeologienota's vanaf 2015.

geraadpleegde literatuur, de digitale bronnen en het kaartmateriaal zijn te vinden in de bijlage.

1.2 Assessment

1.2.1 Landschappelijke situatie (Figuur 7-8)

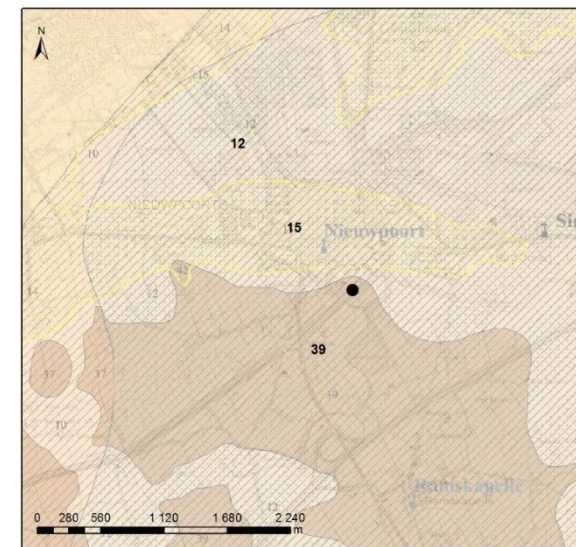
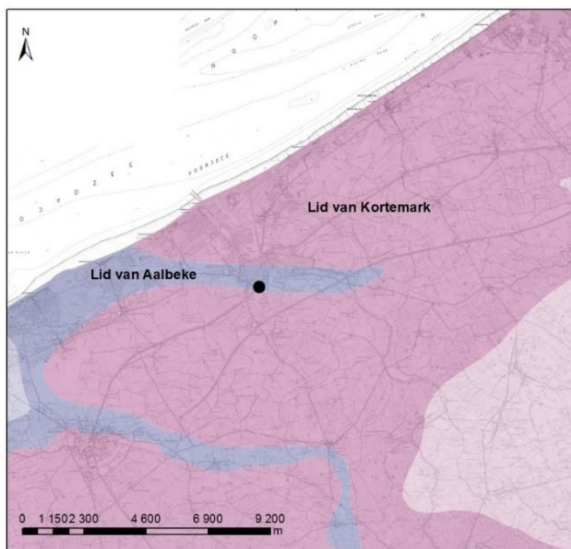
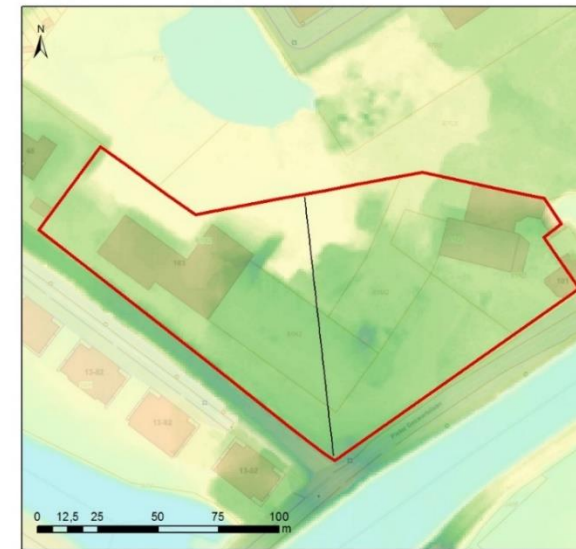
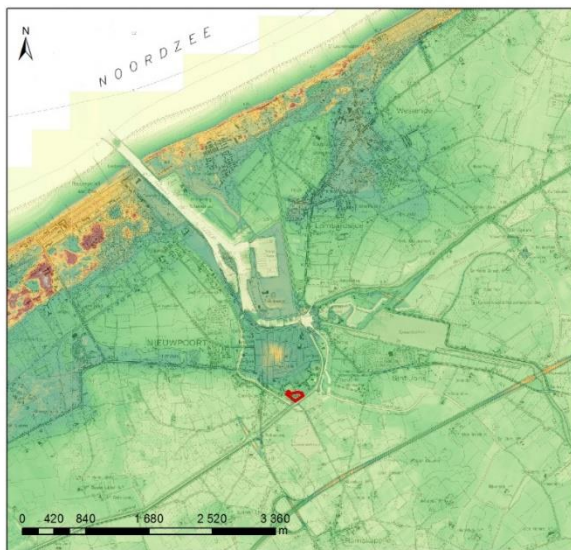
Het plangebied hoort volgens de landschapsatlas tot **kustpoldergebied**. Het landschap is er overwegend vlak en laaggelegen, variërend tussen 3,5m en 4m TAW, al zijn er lokale reliëfverschillen te bemerken door menselijke invloeden zoals uitvening, uitgraving van grachten en kanalen, of door natuurlijke elementen zoals hoger gelegen duinen, kreekruggen, etc. De oude stadskern van Nieuwpoort ontstond op een dergelijk hoger gelegen zone, op de rand van de duin van 'Sandeshoved'. Deze duin is nog steeds op de topografische kaart zichtbaar, en ook het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen wijst op een hoogteverschil van een tiental meter ten opzichte van de omliggende omgeving.

Het projectgebied bevindt zich aan de zuidelijke rand van een duinheuvel op ca. 6m TAW. Het terrein loopt af in noordelijke richting tot 4,4m TAW. De reden voor het hoogteverschil blijft voorlopig onbekend. De kans bestaat dat de terreinen lokaal werden opgehoogd in functie van gebouwen die in de loop van de 20^e eeuw werden ingeplant.

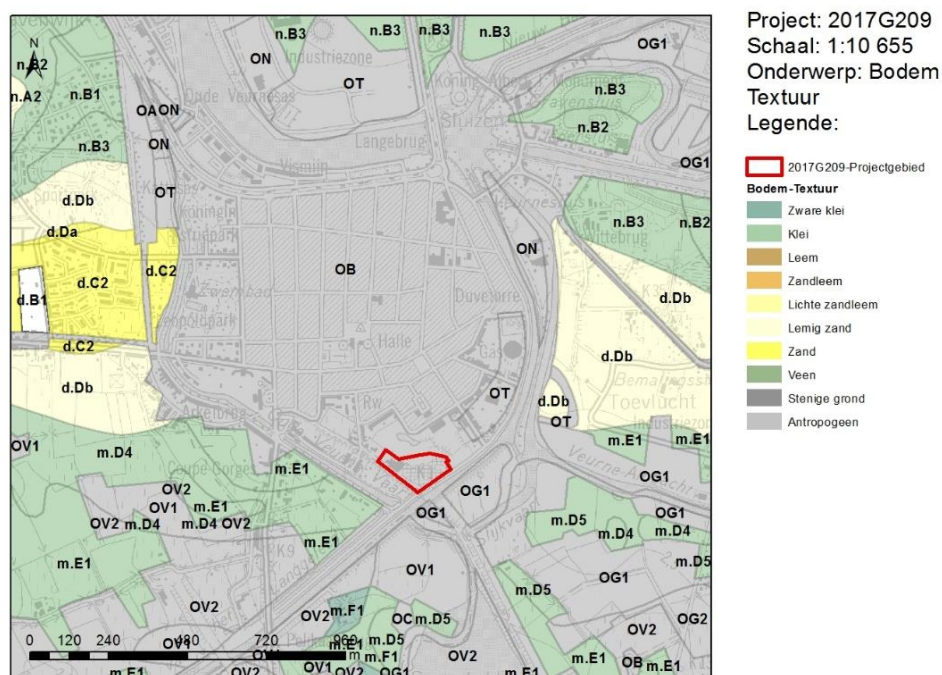
De diepere **Tertiaire** ondergrond van het projectgebied behoort lithostratigrafisch gezien tot de Ieper Groep die tijdens het vroeg-eoceen werden afgezet (54.8-49.0 Ma). Het projectgedeelte behoort tot het Lid van Aalbeke (KoAa), bestaande uit een 10m dikke, donkergrijze tot blauwe klei en glimmers. Deze wordt vervolgens omsloten door het 18m dikke Lid van Kortemark (TtKO) met grijs tot groengrijze klei tot silt, en dunne banken zand en silt (Jacobs *et al.* 2002).

De **Quartaire** afzettingen ter hoogte van het projectgebied vallen onder Holocene en/of Tardiglaciale getijdenafzettingen die bovenop de Pleistocene sequentie werden afgezet (Type 13 c). De samengestelde quartairprofieltypekaart toont een meer gedetailleerde kijk op de profielopbouw. Hier wordt gewezen op de aanwezigheid van slikken, schorren en moerasgronden tijdens het holocene waarbij klei, zand en veen werden afgezet. Hieronder bevonden zich vervolgens zand-, silt- en grindafzettingen afkomstig van een verwilderde rivier (toendrarivier). De onderste pakketten, bestaande uit klei- en zandafzettingen, verwijzen opnieuw naar een waddegebied tijdens de vroegste fase van het Quartair (Code 39) (Jacobs *et al.* 2004). Net ten noorden van het projectgebied zien we nog de afzettingen van een getijdegeul waarop zich vervolgens de zandduin van Sandeshoved ontwikkelde (Code 15) (Jacobs *et al.* 2004).

Bij de **bodemkartering** werd het studiegebied en de wijdere omgeving gekarteerd als bebouwd (OB). Ten noorden van het projectgebied, ter hoogte van de hogere zandduin, zijn de gronden aangeduid als duinzandgronden die rusten op polderafzettingen (d.Db). Op de rand van de duin zijn de gronden achtereenvolgens gekarteerd als overdekte kreekrugggronden (m.E1) (Middellandpolders), uitgebrikte gronden (OG) en uitgeveende gronden (OV).

Figuur 6: linksboven – rechtsonder: projectie plangebied op uitsneden Digitaal Terrein Model Vlaanderen II (DTM) op macro- en microschaal; projectie plangebied op respectievelijke bodemkaarten met Tertiair- en Quartaire pedo-lithologie (© GDI- en DOV-Vlaanderen)

Figuur 7: Vereenvoudigde bodemtextuurkaart ter hoogte van het plangebied (© DOV-Vlaanderen)

1.2.2 Historisch-cartografische situering (Figuur 9)

Hieronder volgt een bondig overzicht over de geschiedenis van Nieuwpoort. De informatie die wordt aangehaald is afkomstig uit het dossier voor de vaststelling als archeologische zone van de Historische stadskern van Nieuwpoort (Inventaris Onroerend Erfgoed, Erfgoedobject 140009).

De door de Graaf van Vlaanderen (Filips van Elzas) gestichtte stad Nieuwpoort werd ter hoogte van een kleine vissersnederzetting ingeplant en moest een rol spelen in de economische uitbouw van de kustvlakte. Zodoende werden reeds in de loop van de 12^e /13^e eeuw de eerste grootschalige infrastructuurwerken uitgevoerd zoals de kanalisatie van de IJzer, de indijking van de waterlopen en de stichting van een nieuwe haven. In de nieuw gecreëerde ruimte, ten westen van de oude stadskern, ontstond een dambordvormig stratenpatroon dat zowel in noordelijke, westelijke, als oostelijke richting werd uitgebreid. Op het einde van de 13^e eeuw kwam aan de oostzijde van dit stratenpatroon de nieuwe parochie Sint-Laurentius tot ontwikkeling.

In de loop van de late middeleeuwen werden in de stadskern van Nieuwpoort enkele opvallende verdedigingsstructuren opgeworpen. Zo liet de Graaf van Vlaanderen naar aanleiding van een conflict over haringtienden in de huidige Potterstraat-Arsenaalstraat een nieuwe dwangburcht bouwen (1236), maar die echter na een zestal jaren zijn functie zou verliezen. Na de plundering van de stad in 1383 in het kader van de Honderjarige Oorlog en de Gentse Opstand, werd de stad vervolgens omwalsd en versterkt. De inmiddels verwoeste Sint-Laurentiuskerk werd heropgebouwd en geïntegreerd tot een omgracht kasteel.

De stadsmuur met een min of meer vierkante plattegrond werd in 1404 voltooid maar zou in de loop van de komende eeuwen afhankelijk van de

gehanteerde belegeringstactiek verschillende malen worden aangepast. Zo werden in 1576 de poorten en de haveningang verstrekt door de uitbouw van bastions. In de 2^e helft van de 17^e eeuw ontstond een complex gebastioneerde verdedigingsgordel met grachten en ravelijnen.

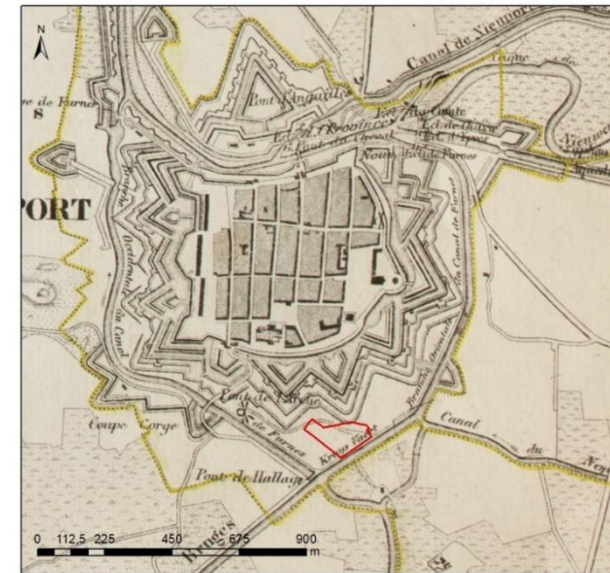
Vanaf de nieuwe tijd kwam de strategisch belangrijke stad (tussen Frankrijk en de Spaanse Nederlanden) verschillende malen onder druk te staan. In deze context vermelden we de Slag bij Nieuwpoort aan de IJzermonding op 2 juli 1600, en de opeenvolgende reeks oorlogen tussen de 16^e en de 18^e eeuw. Vanaf 1785 werd de vesting stelselmatig ontmanteld. Tijdens de Eerste Wereldoorlog raakte Nieuwpoort opnieuw verwoest, hiervan getuigen nog verschillende bewaarde structuren in de kuststad. In de Tweede Wereldoorlog was de kust in handen van de Duitse Kriegsmarine en werd de kustverdediging vanaf 1943 ingericht in het kader van de Atlantikwall. De kust werd verdedigd door bunkers, anti-tank hindernissen en mijnevelden. Vanaf eind 19^e eeuw – begin 20^e eeuw neemt de verstedelijking van Nieuwpoort opnieuw toe.

Voor wat betreft het projectgebied zien we op de Ferrariskaart de ligging net ten zuiden van de thans afgebroken post-middeleeuwse omwalling. In het projectgebied werd aan tuinbouw gedaan. Op de kaart van Vandermaelen en de Popp-kaart wordt het projectgebied opnieuw ingenomen door akker- of weiland. Op de topografische kaart van 1873 zien we opnieuw lokale bebouwing door kleinschalige structuren in een regelmatig patroon, verschillend dan die op de Ferrariskaart. Vanaf 1904 tot en met 1981 betreft het braakliggend terrein (Map in Belgium, NGL, www.cartesius.be). In de laatste decennia werd het terrein opnieuw in gebruik genomen als bedrijventerrein.

Op basis van voorgaande kan besloten worden dat het gaat om een gebied met een rijkelijk verleden. Indien de onbebouwde gronden gevrijwaard zijn gebleven van intense verstoringen, bestaat de kans tot bewaring van archeologische resten uit de (pre-) middeleeuwse periode tot de nieuwe tijd.

Project: 2017G209
 Schaal: 1:10 000
 Onderwerp: Historisch
 Ferraris
 Legende:
 2017G209-Projectgebied

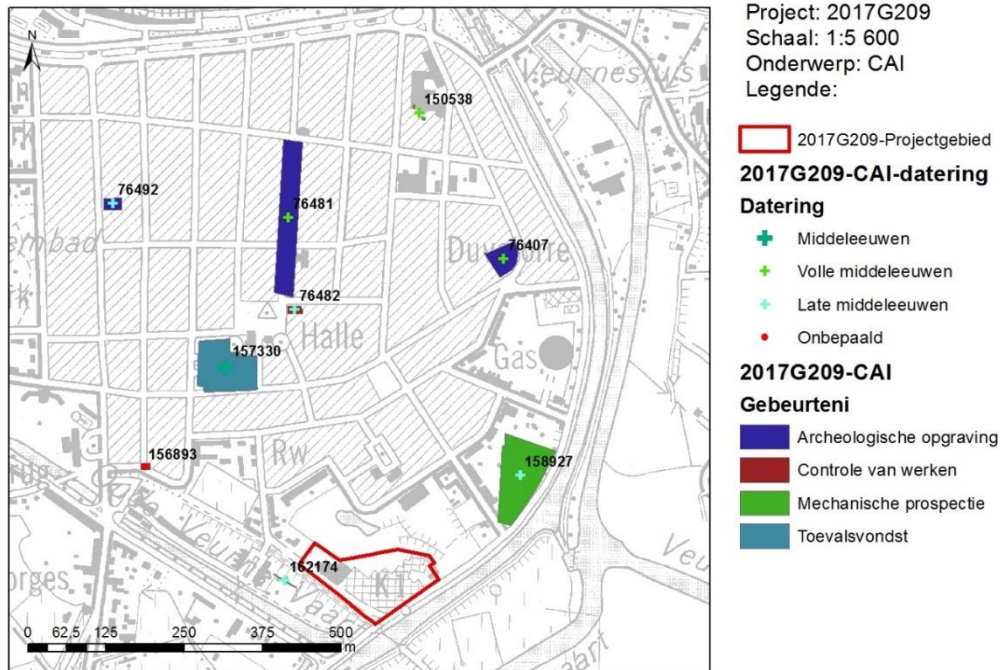

Project: 2017G209
 Schaal: 1:10 000
 Onderwerp: Historisch
 Vandermaelen
 Legende:
 2017G209-Projectgebied

Figuur 8: linksboven-rechtsboven-onder: Uitsneden kabinetskaart van Ferraris d.d. 1778, kaartblad Vandermaelen d.d. 1850, Popp-kaart d.d.1870 (©geopunt)

1.2.3 Archeologische aanvulling (Figuur 10)

Figuur 9: Overzicht CAI-vindplaatsen in de omgeving van het projectgebied
 (© AOE)

Figuur 10 bevat een overzicht van de gekende archeologische vindplaatsen die zijn opgenomen in de CAI-databank, geprojecteerd op de topografische kaart. Deze overzichtskaart toont de vindplaatsen die omwille van opgravingen, veldprospecties, historisch- en luchtfotografisch onderzoek, of toevalsvondsten in de centrale inventaris zijn terechtgekomen. Op basis van dit onderzoek mogen we stellen dat de kuststad Nieuwpoort tot nog toe archeologisch relatief onbekend is gebleven.

De oudste archeologische sporen en vondsten dateren uit de **volle middeleeuwen**. De meest opmerkelijke betreft de Sint-Laurentiuskerk en de Duvetorre gelegen aan de oostelijke rand van de middeleeuwse stad Nieuwpoort (CAI-76407, DIBE-16608). In 1290 werd dit areaal officieel voor de parochiebegraafplaats vrijgegeven door Graaf Gewijde van Dampierre. Het oudste occupatieniveau gaat terug tot de 2^e helft 13^e /begin 14^e eeuw. Aan deze eerste fase konden geen gebouwstructuren gekoppeld worden. Het grafveld telde 88 in houten kisten begraven skeletten waarbij alle leeftijdscategorieën vertegenwoordigd waren. Vanaf de late middeleeuwen startte men met de bouw van een parochiekerk met een toren, de zogenaamde *Duvetorre* of *Tempelierstoren*. Na de verwoesting door de Engelsen in 1383 werd op bevel van Filips De Stoute de overgebleven toren opgenomen in de bouw van een. De toren werd opgenomen in de verschillende fortificaties en ommuringen die de stad in de loop der tijd kende, onder meer ingericht als citadel/kasteel door Filips de Stoute. In 1819 met een derde verlaagd, en omgevormd tot kruimmagazijn. De ontmanteling van de vestingen startte in 1861, de toren was vanaf dan weer vrijstaand. Momenteel betreft het gebouw een ruïne (Termote 1988).

In de middeleeuwse stadskern bood de herbestrating van de Marktstraat vervolgens de gelegenheid om enkele dwarsdoorsneden te maken van de weg (CAI-76481). Het archeologisch onderzoek documenteerde hierbij verschillende

straatniveaus. In de vergraven zone kwam merkwaardige baksteenwaar aan het licht, waaronder een fragment van een haardbok (Termote 1988).

Ter hoogte van de slachthuisstraat werden vier proefputten aangelegd door Monument Vandekerckhove N.V naar aanleiding van de bouw van sociale woningen (CAI-150538). Zowel in proef 1 en 2 werd een intacte stratigrafie vastgelegd, waarvan de oudste lagen teruggaan tot de overgangperiode tussen de volle en de late middeleeuwen. Het onderzoek bracht mogelijk sporen aan het licht van intensieve bemesting of een langdurige staanplaats voor vee (Heyvaert et al. 2009).

Her en der werden **laatmiddeleeuwse** sporen teruggevonden naar aanleiding van een archeologische opgraving, mechanische prospectie, of door controle van werken:

In augustus-september 1987 voerde de 'Werkgroep Archeologie voor Veurne en Omstreken' een noodopgraving uit op de door nieuwbouw bedreigde percelen ter hoogte van de Astridlaan 40 (CAI-76492) (Termote & Vandamme 1987). De westelijke helft van het terrein was aan het begin van de 20^e eeuw meer dan 3m uitgediept waardoor hier, met uitzondering van enkele 17^e/18^e eeuwse funderingsresten, alle bewoningssporen reeds verstoord of verdwenen waren. In de andere helft ging de oudste bewoningslaag terug tot midden/2^e helft van de 13^e eeuw. Hier werden ondiepe kuiltjes, weinig grijsgebakken scherven en hoogversierd aardewerk teruggevonden. In een jongere 14^e/15^e eeuwse laag registreerden de onderzoekers een reeks afvalkuilen die vermoedelijk met de bewoning van de oostwaarts gelegen Kokstraat behoorden. De rijke vullingen bevatten naast grijsgebakken ceramiek een grote hoeveelheid aan beendermateriaal, bootnagels en bouwmaterialen. Uit de 17^e eeuw dateren enkele funderingsresten.

In de Pieter Deswartelaan, op ca. 300m ten oosten van het projectgebied, documenteerden archeologen van Ruben Willaert bvba een gracht waarin een fragment Siegburgsteengoed werd teruggevonden (CAI-158927). Daarnaast bevatte de vulling van een ander greppeltje of klein kuiltje oesterschelpen, botmateriaal en scherven uit de 13^e/14^e eeuw. Een recenter puinpakket dateerde uit de Eerste Wereldoorlog om een lokale depressie op te vullen (Boncquet 2011).

Andere laatmiddeleeuwse restanten betreffen twee bronzen gebruiksvoorwerpen in de Markt-Potterstraat (CAI-76482) (Vandenbergh 1988) en een drietal greppels aan de Rijkswachtstraat (CAI-162174) (Boncquet & De Gryse 2012).

Ten slotte vermelden we de Onze-Lieve-Vrouwekerk (CAI-157330, DIBE-83677) waarvan de gebouwstructuren teruggaan tot de 15^e eeuw. Tijdens herbouwingen werden verschillende grafstructuren aangetroffen voorzien van een rode geschilderde kruis, de datering van deze archeologische vondsten is tot nog toe onbepaald.

1.2.4 Verwachting na bureaustudie

1.2.4.1 *Interpretatie en datering*

Zoals hierboven werd geïllustreerd is het plangebied gelegen binnen de kustvlakte, op de zuidelijke rand van de duinheuvel van Sandeshoven, ten zuidoosten van de historische stadskern Nieuwpoort. Op basis van het historisch-cartografisch kader zien we dat het projectgebied vanaf de 18^e eeuw werd ingenomen door een bedrijf. Vanaf de tweede helft van de 20^e eeuw werd de zone in gebruik genomen als bedrijventerrein.

Op basis van het saneringsrapport door DLV en de topografische kaart van 1989 mogen we ervan uitgaan dat het terrein grotendeels reeds tot 2,5m diepte

verstoord werd. De resterende zones werden in het verleden ontwikkeld in functie van een bedrijventerrein met een verwachte verstoring tot minstens 0,75m diepte.

1.2.4.2 Archeologische verwachting

Op basis van de actuele toestand van het projectgebied kan aangenomen worden dat de top van de bodem waar de ingrepen (sloop gebouwen thv huisnummer 101) gepland zijn reeds in sterke mate verstoord is tijdens de eerdere aanleg van de gebouwen, aanleg van randstructuren en reeds afgegraven zones. Archeologische waarden die eventueel met deze top van de bodem geassocieerd zouden zijn, zullen op die locaties daarom ook reeds in sterke mate verstoord of volledig vernield zijn, ongeacht de lokale landschappelijke, geologische, geomorfologische, bodemkundige en culturele contexten.

Het is net op dit niveau dat er eventueel nog sporen en/of structuren zouden kunnen verwacht worden.

Rekening houdend met de aard van de geplande bodemingrepen en de graad van verstoring, zou verder archeologisch onderzoek op de betrokken terreinen in kwestie niet leiden tot enige archeologische kenniswinst.

Het potentieel tot kennisvermeerdering wordt als zeer laag ingeschat gezien de beperkte oppervlakte waar mogelijk nog archeologische sporen, structuren of vondsten aanwezig kunnen zijn en het beperkte ruimtelijke inzicht dat de geplande werkzaamheden aanbieden. Verder archeologisch onderzoek is niet aangewezen.

Bibliografie

Literatuur:

Boncquet T., 2011, Archeologisch vooronderzoek Pieter Deswartelaan project "Waterfront" (gem. Nieuwpoort, West-Vlaanderen), Ruben Willaert bvba.

Boncquet T. & De Gryse J., 2012, Archeologisch vooronderzoek Nieuwpoort (River Valley), Ruben Willaert bvba Rapport 25.

Heyvaert B., Paumen D., Van Ransbeeck L. & Acke B., 2009, Archeologische prospectie Slachthuisstraat Nieuwpoort (prov. West-Vlaanderen). Basisrapport - december 2009, onuitgegeven rapport.

Jacobs P., De Ceukelaire M., Moerkerke G. en Polfliet T., 2002, Toelichtingen bij de Geologische Kaart van België - Vlaams Gewest, Kaartblad 4-5-11-12, Blankenberge-Westkapelle-Oostduinkerke-Oostende. Belgische Geologische Dienst en Vlaamse overheid, afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen, 71p.

Jacobs P., Van Beirendonck F. & Mastaert F., 2004, *Toelichting bij de Quartairgeologische Kaart: 4-5-11-12 Blankenberge-Westkapelle-Oostduinkerke-Oostende. Quartairgeologische Kaart.* Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Afdeling Natuurlijke Rijkdommen. UGent.

Termote J. en Vandamme P., 1987, Nieuwpoort (W.-VI.): stadsarcheologisch onderzoek, in: *Archeologie* 1987/2, p. 158.

Termote J., 1988, Nieuwpoort (W.-VI.): de site van de Sint-Laurentiuskerk, in: *Archeologie* 1988/2, p. 178-179.

Vandenbergh S., 1988, Nieuwpoort (W.-VI.): laat-middeleeuwse bronzen voorwerpen, in: *Archeologie* 1988/2, p. 185-186.

Collecties:

-

Historisch Kaartmateriaal:

Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden - Ferraris [1771-1778]

Popp-kaart [1842-1879]

Vandermaelenkaart [1850]

Digitale bronnen:

www.Flandrica.be

www.geopunt.be

<https://dov.vlaanderen.be>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be>

<https://id.erfgoed.net/waarnemingen/75761> (Geraadpleegd op 10-03-2021)

<https://cartesius.be>

Bijlage

Figurenlijst:

Figuur 1: Situering plangebied t.a.v. litho-pedologische regio's, topografische kaart, orthofotomozaïek, en actueel kadaster (© AGIV, NGI)	2
Figuur 2: sloopplan ontwikkelingfase 1 (© initiatiefnemer)	4
Figuur 3: Fotoreportage uitzicht Pieter Deswartelaan huisnummer 101 d.d. 2019-2021 ..	5
Figuur 4: Overzicht vervuilde gronden ter hoogte van het projectgebied (© DLV)	6
Figuur 5: Overzicht geroerde bodems binnen de grenzen van het plangebied t.a.v. actueel kadaster	7
Figuur 7: linksboven – rechtsonder: projectie plangebied op uitsneden Digitaal Terrein Model Vlaanderen II (DTM) op macro- en microschaal; projectie plangebied op respectievelijke bodemkaarten met Tertiair- en Quartaire pedo-lithologie (© GDI- en DOV-Vlaanderen)	9
Figuur 8: Vereenvoudigde bodemtextuurkaart ter hoogte van het plangebied (© DOV-Vlaanderen)	10
Figuur 9: linksboven-rechtsboven-onder: Uitsneden kabinetskaart van Ferraris d.d. 1778, kaartblad Vandermaelen d.d. 1850, Popp-kaart d.d.1870 (© geopunt).....	12
Figuur 10: Overzicht CAI-vindplaatsen in de omgeving van het projectgebied (© AOE)	13

